

Надежда Захариева

Аз върнах...

Аз върнах човека от нашия праг.
А беше самотник. А беше бедняк.
Не ми се посвидиха вино и хляб,
ни дума любезна. Веднъж ли пилях
и вино, и хляб, и любезни слова
за хора и сити, и зли при това...
Реших да оставя във късния час
броени минути за нас си, за нас.
Говорили с чужди до този момент,
да чуя аз – тебе, да чуеш ти – мен.
Да смъкнем товара от нашия гръб.
Ти – моите грижи, аз – твоята скръб.
И върнах човека. Ти каза: Защо?
Изтичах обратно. Изчезнал бе той.
Отишъл си беше, но чувствах – край нас
витае невидим, витае безглас
в един неизречен твой укор, в една
без думи призната от мене вина.
И стана товарът ни вместо по-лек,
по-тежък с един непочетен човек...

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8669>]